

УДК 35:364.13

Бережна К. – 6-ЕТ

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

РОЛЬ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ У ФОРМУВАННІ СОЦІАЛЬНО ОРІЄНТОВАНОЇ ДЕРЖАВИ

Науковий керівник: доц., к.е.н Опалько В.В.

Berezhna K.

Cherkasy National University named after Bogdan Khmelnytsky

THE ROLE OF SOCIAL POLICY IN THE FORMATION OF SOCIALLY ORIENTED STATE

Supervisor: Opalko V.

Ключові слова: соціальна політика, механізм реалізації соціальної політики.

Keywords: social policy, the mechanism of implementation of social policy.

Соціальна політика держави – одна з головних складових внутрішньої політики держави, метою якої є вирішення соціально-економічних проблем. В соціальній політиці знаходить практичне втілення функціонування соціальної держави.

Більшість досліджень з питань соціальної політики і розвитку соціальної держави більшою мірою стосується історичних і політичних аспектів даної проблематики. Недостатньо дослідженими залишаються питання в контексті державного управління. Тому метою даного дослідження є визначити роль соціальної політики у формуванні соціально орієнтованої держави. Діалектика природи соціальної держави, її орієнтація, передусім, на людину, визначається як така, що заснована на пріоритеті соціальних цінностей, насамперед права людини на «гідне життя». На практиці соціальна політика і діяльність держави значно ширша: вона обіймає і політику на ринках праці, і стабілізаційну політику, і усі сфери та інституції громадянського й трудового права, і практичну соціальну роботу серед населення. У багатьох соціально розвинених країнах існують спеціальні кодекси із соціальних питань, які регулюють питання соціального захисту населення. Звичайно ключовим механізмом реалізації соціальної політики в умовах соціальної держави є соціальне страхування (обов'язкове та добровільне), яке доповнюється низкою соціальних гарантій та послуг з боку держави та громадських організацій. Головним атрибутом соціальної держави є реальна відсутність бідних, а не декларативне проголошення допомоги соціально незахищеним верствам. При цьому добробут забезпечується не перерозподілом власності одних на користь інших, а головним чином стимулюванням і забезпеченням активної та ініціативної діяльності всіх громадян. Основні напрями діяльності сучасної соціальної держави включають: заходи з заохочення економічного зростання; перерозподіл національного доходу на користь соціально незахищених верств (за ознакою віку - молодь та пенсіонери, за ознакою статі - жінки, за ознакою фізичних вад – інваліди тощо); систему забезпечення доступної для всіх охорони здоров'я, освіти та культури. При цьому обсяг соціальної допомоги має бути виваженим, бо надмірна соціальна допомога призводить до завищених очікувань, зниженню мотивації до праці та розвитку психології соціального утримання.

Отже, саме ефективна соціальна політика є основою формування соціальної держави, необхідною умовою ефективного функціонування якої є реалізація соціальної відповідальності всіх її суб'єктів і реалізації заходів за відповідними напрямками.